नन्वामुरीं हित्तमाश्रित्येतिकि मितिमृगयानिद्यते कथापक्षेतावद्राज्ञोविहितेवसा अध्यात्मपक्षेऽ पिजीवस्य विषयभोगोविहितएवेत्याशंक्याह तीर्थे विवित्रित्तिः अयंभावः निहमृगयाविधीयतेरागप्राप्तत्वात् किंतुनियम्यतेप्रहित्तः संकोच्यते नियममेवषिद्वधंदर्शयित यद्यलमत्यर्थेलु ब्योरागी कि सन्हन्यात्तर्हितीर्थेषुश्राद्धादिष्वेव तत्रापिप्रतिदृष्टेषुप्रख्यातेष्वेवन नित्यश्राद्धादिषु तत्रापिराज्ञेवमेध्यानेववनएवयावदुपयोगमेवेति एवंजीव स्यविषयसेवापियावदुपयोगंनयथेष्टमितिनियमएवेत्यर्थः ॥ ६ ॥ अतोनावश्यकत्वमित्याह यइति एवंनियतंकमिवद्वान् तेनेत्युपलक्षणम् तेना कि न्येनवाकमीणेवमनुष्ठितेनयत्ज्ञानंभवितिनज्ञानेनहेतुनासोऽनुष्ठातानिलप्यते ॥ ७ ॥ अन्यथानियमोह्यंचनेन अंतःकरणशुद्धयभावात् कर्तृत्वाभि कि

मानमाह्न कर्मित्नुबद्ध्यते ततश्चगुणप्रवाहेपिततोऽधोवजित ॥८॥ प्रासंगिकंपित्समाप्यपुनर्छगयामेवानुवर्तयित तत्रिति चित्रावाजाःपक्षाये हैं पातैः विद्ववोनाशः करुणात्मनां रूपाटूनां दुःसहः ॥ ९ ॥ १० ॥ तदेवं स्वभावस्थादिशिता इदानीं पुनरपिविवेकवत्याबुद्ध्यारममाणस्यपुत्रादिसं कि तित्रपंचिवच्यन् कथासींदर्यायतस्याः प्रणयकुपितायाअनुनयं प्रस्तावसिहतमाह ततइत्यारभ्ययावद्ध्यायसमाप्ति एियवान् आगतः रूतंस्नान मुचितआहारश्चयेन संविवेश शय्यामाश्चितः ॥ ११॥ १२॥ ग्रहमेधिनीं सात्विकीं बुद्धिराजस्यां बुद्ध्यां वर्तमानोनापश्यत् ॥१२॥ वेदिषत् हेपा कि चीनविहः अंतः पुरस्वियः तत्सखीः सेश्वरीणां स्वामिनीसिहतानां यथापुरेत्यादिपृथ ग्वाक्यम् ॥ १४॥